FOOTBALL

Cea de-a treia etapă districtuală se dispută azi

Ziua matchurilor echilibrate

Vergu-Av. Sportiv; S. T. B.-Metalo Globus şi Carmen-Leonida

Astăzi se dispută pe arenele din capitală cea dea treia etapă a campionatului Districtual — etapă echilibrată în care câştigătoare vor fi echipele cele bune dintre concurenţi.

Jocurile vor fi interesante din ele cităm pe cele mai interesante:

S. T. B. leaderul categoriei prime seria doua joacă cu Metalo Globus pe arena S. T. B. la ora 11. Jocul va fi dur însă S.T. B-ul va câştiga încă două puncte.

Vergu care a făcut Duminecă frumoasa figură învingând pe Socec-Lafayete va înfrunta echipa Av. Sportiv pe terenul Biruinţa la la ora 16.

Jocul va fi condus de d. Daja S. ajutat de Alexandru şi Buruc.

Un alt joc interesant se joacă pe arena A. C. S. A. adversarii fiind Carmen şi Leonida. Dacă Carmenul se va prezenta ca la jocurile precedente nu va mai scăpa de înfrângere.

GAVRILESCU
(Turda)

Cu toate astea dăm favorit pe Carmen care în matchurile din toamnă ne-a arătat lucruri frumoase.

In categoria doua credem că Naţionalul va culege încă două puncte în dauna Sportului Muncitoresc, jocul se dispute pe arena din Ghencea la ora 16.

Demn de remarcat este jocul în care Turda, echipa d-lui Ionel Zamfirescu înfruntă redutabila echipă a Unirii Tricolor pe terenul Turda la ora 10.

Conduce d. Ionescu Ştefan ajutat de Plăeşu şi Dumitrescu.

In afara acestor matchuri se mai dispută următoarele partide:

A. C. S. A. — Ascam teren A. C. S. A. ora 14. Arbitru Vâlcov ajutat de Alecu şi Cristofor.

Favorit A. S. C. A. M.

Mon. Oficial — Luceafărul, teren Ascam ora 11. Arbitru Mincu ajutat de Stănculescu şi Săraru.

Match nul.

Distribuţia — Colţea. Colţea a anunţat că forfaitează aşa că Distribuţia va câştiga cu 3—0.

CLASAMENT

Categoria I-a, seria II-a

A. S. Distribuţia	9	7	2	0	31:9	16
A. S. C, A, M.	9	6	0	3	27:15	12
Mon. Oficial		9	5	2	28:16	12
Colţea	9	5	1	3	41:17	11
Luceafărul	9	4	0	5	15:24	8
A. C. S. A.	9	3	2	4	21:32	8
Universul	9	1	2	6	11:22	4
Gloria	9	0	1	8	6:46	1

Categoria I-a, seria II-a

Socec L. — Adesgo un joc echilibrat care se joacă pe terenul Iuta ora 16.

Arbitru Ionescu ajutat de Drug şi Obreja.

Dăm însă favorit pe Socec — L.

CLASAMENT

Categoria I-a, seria I-a

S. T. B.	10	8	1	1	31:9	17
Vergu	10	7	1	2	37:15	15
Socec L.	10	7	1	2	44: 9	15
Metalo Globus	10	6	2	2	44:11	14
Ciclop	10	3	3	4	35:30	9
Adesgo	10	3	2	5	18:47	8
Av. Sportiv	10	9	0	6	24:49	6
A. G. E. R.	140	1	13		7:83	1

Categoria I-a, seria III-a

Metropola — I. Iutei, teren Ascam ora 16, arb. Farcaş ajutat de Logofătu şi Măzăreanu.

Favorit: I. Iutei.

Vif. Dacia — Arsenal, teren Velodrom, ora 11, arb. Wetrarar, ajutat de Niculescu şi Rotaru.

Match nul.

S. E. T. — Militari; teren Velodrom, ora 11, arb. Ioachim Ştefan.

CLASAMENT

Categoria I-a, seria III-a

Carmen	9	7	2	0	44: 8	16
Leonida	9	6	2	1	25:14	13
Ind. Iutei	9	4	2	3	25:13	10
Vif. Dacia	9	5	0	4	29:24	10
Militari	9	4	0	5	22:26	8
S. E. T.	8	3	1	4	18:20	7
Arsenal	8	1	1	7	11:36	3
Metropola	9	1	0	8	8:42	2

Categoria II-a, seria I-a

Stăruinţa D. — Generala, teren I. Plusului, ora 16, Vasilescu B., Barbu P.

Favorit Generala.

Suter — Pebe, teren Colentina, ora 11, Kleinikel A., Ştefănescu I.

Match nul.

Dacia Traiană — Colentina, teren Unirea, ora 11, Stătescu Al., Păunescu I.

Favorit Dacia Traiană.

Biruinţa — Imp. Capitalei, teren Biruinţa, ora 11, Ştefănescu A., Gorcea M.

CLASAMENT

Categoria II-a, seria I-a

Biruinţa	10	8	1	1	43: 9	17
Pebe	10	8	0	2	36: 9	16
Stăruinţa	10	7	1	2	34:11	15
Luter	10	7	1	2	27:12	15
Capitala	10	3	4	3	19:14	10
Generala	10	2	4	4	19:24	8
Dacia Traiană	10	3	2	5	23:31	6
Fulgerul	10	2	2	6	13:31	6
Colentina	10	2	1	7	15:34	5
Griviţa	10	0	0	10	1:55	0

FC Naţional — Sp. Muncitoresc, teren Turda, ora 16, Machitescu Gr. Zamfirescu N.

Favorit FC Naţional.

Standard — PTT, teren Iuta, ora 9, Toma D., Trandafir.

Favorit PTT.

Garaj. Mihăescu — Zburătorii, teren Phenix, ora 16, Ceofiac, Drăghici.

Match nul.

CFR Buc. Triaj — Sănătatea, teren Rapid, ora 11, Mitran C., Muscan I.

Favorit Sănătatea.

CLASAMENT

Categoria II-a, seria II-a

Sănătatea	11	8	2	1	40:15	18
P. T. T.	10	8	0	2	28:10	16
Standard	11	6	3	2	25:11	15
Laromet	11	7	0	4	34:20	14
FC Naţional	11	5	2	4	22:27	12
C. F. R. G. T.	11	5	1	5	26:19	11
Sp. Muncit.	11	5	1	5	21:32	10
Zbuătorii	11	4	2	5	21:32	10
Gar. Mihăescu	11	4	1	6	16:34	9
Orfeus	18	0	0	18	1:53	0

Categoria III, Seria I

Cotroceni — Dacia, teren Arsenal, ora 16, Ştefănescu P., Cezar I. Favorit: Cotroceni.

E. F. A. — Şoimii, teren Colentina, ora 141, Pătraşcu Tr., Flueraş. Favorit Şoimii.

Vult. de Mare — Isvorul Nou, teren Stadion, ora 16, Căpitan I. Anastasiu, P. Stănescu. Favorit: Isvorul Nou.

Phoenitx — Pantelimon, teren Phoenix, ora 11, Ionescu I. G., Matei A. Favorit: Phoenix.

Băneasa — Energia, teren Biruinţa, ora 9, Gorcea M., Ştefănescu D. Favorit: Băneasa.

Categoria III, Seria I

Isvorul Nou	10	10	0	0	56:10	20
Phenix	10	7	1	2	29:12	15
Vulturul de M.	10	5	4	1	30 15	14
Băneasa	10	5	0	5	24:27	10
E. F. A.	10	4	1	5	28:20	9
Cotroceni	10	3	3	4	23:32	9
Şoimii	10	3	?	5	12:21	8
Pantelimon	10	4	0	6	23:48	8
Dacia	10	2	0	8	7 24	4
Energia	10	1	1	8	10:34	3

Categoria III-a, Seria II-a

Comro — Crişul, teren Stadion, ora 11, Robin Eug., Pârvulescu O. Favorit: Comro.

Dâmboviţa — Boiangii Pluşului teren A. C. S. A., ora 9, Cruţescu M., Păunescu V. Favorit: Boiangii Pluşului.

L. P. N. — Dreptatea, teren Phenix, ora 14, Ganţu M., Dragici R. Favorit: Dreptatea.

Victoria — Vult. Carpaţilor, teren Stadion, ora 14. Anastasiu P., Stănescu.

(ZAHARIA
(Vergu)

CLASAMENT

Categoria III-a, Seria II-a

V. Carpaţilor	10	8	1	1	29:15	17
B. Pluşului	10	7	2	1	35 11	16
Dâmboviţa	10	8	0	2	38:16	16
I. N. A.	10	4	2	4	15:20	10
Crişul	10	4	2	4	32:18	10
Sp. Românesc	10	4	2	4	27:24	10
Dreptatea	10	4	1	5	27:29	9
L. P. N.	10	3	1	6	19 20	7
Comro	10	1	1	8	17:43	3
Victoria	10	0	0	10	12:60	0

Juniori, Seria I-a

Militari — Sp. Muncitoresc, teren Militari, ora 9, Iliescu B., Giuran. Favorit: Militari.

A. C. S. A. — Venus, teren ora 11, Păunescu V., Mihăiescu Al. Favorit: Venus.

Juniori, Seria II-a

Metropola — Standard, teren Ascam, ora 14, Logofătu, Măzăreanu. Favorit: Metropola.

S. E. T. — Colentina, teren Unirea, ora 9, Georgescu V., Gheorghiu L. Favorit S. E. T.

Colţea — Rapid, teren Unarei, ora 14, Neguţ S., Vasiliu P. Favorit: Rapid.

Vif. Dacia — Distribuţia, teren Velodrom, ora 9, Emil Niculescu, Dinulescu Wetrar Şt. Favorit: Vif. Dacia.

Juniori, Seria III-a

Stăruinţa D. — P. T. T. T., teren I. Pluşul, ora 14, Dumitrescu Tr., Barbu P. Favorit: Stăruinţa.

Ascam — Sp. Studenţesc, teren Ascam, ora 9, Stănculescu N., Brandabur: Favorit: Sp. Studenţesc.

Gloria — Olimpia, teren Turda, ora 9, Coferu V., Constandache. Favorit Olimpia.

Juniori, Seria IV-a

Suter — S. T. B., teren Colentina, ora 16, Flueraş, Petrescu Tr. Favorit S. T. B.

Socec Lafayette — Zburătorii, teren Iuta, ora 14, Obreja G., Dony. Favorit Socec L.

Leonida — Juventus, teren S. T. B., ora 9, Cartaş Grozea, C. Petrescu. Favorit, Juventus.

Turda — Unirea Tricolor, teren Turda, ora 11, Ionescu Şt., Plăeşu M., Dumitrescu I. Match nul.

Campion al munţilor şi vagabond

de Hans von Struck

(Traducere din limba germană de Theo Kranz)

Sub titlul de mai sus am găsit în ultimul număr al revistei germane «Duetsch Sport-Ilustrierte», un articol semnat de Hans von Struck, celebrul automobilist recdoman al pistei dela Poina-Braşov. Il reproducem în rândurile de mai jos:

«Şi nu cumva vrei ca pe timpuri atât de nesigure să pomeneşti ca un ţigan în locuinţă mobilă»...

«Sigur că da! Cine riscă, câştiăg».

Şi astfel pornirăm la drum — spre graniţa românească — plecând din Viena — prin Budapesta. O întreagă caravană. Autocamionul, Fritzl al meu şi doi mecanici cu mine în Horch de care am legat pentru câteva săptămâni pe «Vagbondul Westfalia». (N. R. Locuinţa pe roate).

Prin radio am aflat că marea cursă dela Domington a fost amânată. Să ne înapoiem sau să pornim mai departe? Noi automobilişti suntem superstiţioşi. Să te napoiezi înseamnă, că nu îţi va merge bine.

Deci... înainte...

*

Acu opt ani am concurat pe «Austro Daimler» în cursa de coastă «Feleac» cursa favorită a Regelui Carol al II-lea care era şi atunci prezent la cursă. Pe atcunci lungimea cursei era de 5 km., iar eu am reuşti să stabilesc recgrdul 3'28,9.

Dar acum s'a schimbat România! Beton dela graniţă până aproape de Cluj. Doar o mică proporţie deluroasă este încă în lucru, pe această porţiunea am făcut noi cu «Atârnătoarea» noastră diferite acrobaţii de Gymkhana.

Totuşi am făcut-o şi pe ast acu bine.

Nori de praf se ridicau în faţă şi urma noastră încât nu ne mai vedeam maşină de maşină... dar iată că instantaneu la vreo 80 km. de Cluj ni se barează drumul cu maşini — suntem înconjuraţi.

Suntem opriţi. Arestaţi?

Da, arestaţi — încă cum! Domnii dela Automobilul ne-au ieşit în întâmpinare pentru a ne ura «bun sosit» — buchete uriaşe de flori ne umpleau braţele şi bucuria revederei, după aproape un deceniu, era mare...

*

Pe la miezul nopţii suntem la Klub. Ceasul l'am avansat cu o oră, suntem obosiţi şi înfometaţi, dar ochii tuturor se îndreaptă spre aparatul de Rodio: Se ţine conferinţa celor patru la Muenchen şi noi şedem în ţară străină cu camarazi de sport aşteptând hotărîrile. Când le aflăm ne aruncăm de fericire unul în braţele celuilalt.

România este acum încă odată atât de frumoasă!

La ora 7 dimineaţa, trauning. O minunată şi rapidă pistă de munte. Linia dreaptă are un km. cu o curbă fără pantă. Circa 400m. diferenţă de nivel, 9%pantă şi lungimea de 7 km. Recordul este de 121 km. medie.

Chiar la antrenament organizaţia se dovedeşte excelentă. Directorul cursei un cunoscut medic de boli interne, preşedintele, un renumit dermatolog, arhitecţi, ingineri, cu toţi îşi pun forţele la dispoziţia cauzei sportive şi totul merge de minune, încât trebue să te minunezi.

Drumurile sunt păzite de militari, iar timpurile se iau prin cronometraj electric.

Sunt la start Alfa, Maseratti, Ford şi Cristea, câştigătorul Rallyeului Monte Carlo de acum doi ani şi al doilea în cursa automobilelor de sport de la Grosglockner.

Mi se povesteşte că pe coasta Feleacului există un loc la care toate maşinile se opresc iar unele nici nu mai reuşesc să treacă din acest loc, se spune că un duh rău ar fi la punctul acesta. Eu l'am doborît până acum pe acest duh rău, cu cel puţin 500 C. P. ai mei şi sper că voi face acelaş lucru şi de acum în colo. Cred numai în duhuri bune şi acelea numai de sex femenin.

*

«Icre». «Icre cu grămada» mi-am zis, gândindu-mă la pavilionul Românesc dela expoziţia din Paris.

«Icre de morum» aşa se etprimă pe româneşte acest cuvânt magic. Dar, cum mă înşelasem, sunt albe şi au gust de brânză albă — şi asta foarte bună.— (N. R. probabil că a cam greşit D. Struk).

Dar icrele sunt cu totul altceva.

«Pentru aceasta trebue să mergeţi la Bucureşti». Stau şi mă gândesc?! «Şi pe drum vă invit la vânătoare de urşi». acum înebunesc — urşi şi icre — şi toate astea la isprăvit de sezon! De bucurie încep să joc în locuinţa mea încât cele patru «krikuri» încep să zbârnâie...

Clujul 80.000 de locuitori. In 1930 erau numai 55.000. De aici se vede cum înfloreşte natalitatea în curs de 8 ani, şi ce hotele s'au clădit, ce minuntate magazine s'au deschis, dar ce mai taxiuri — mai frumoase decât maşinle de casă din marile oraşe ale lumii.

*

Autobomil-clubul şi-a propus lucruri mari. *Această coastă ideală şi tot odată foarte lată va fi modificată chiar până anul viitor într'un circuit de o lungime dublă.* Planurile s'au făcut. Aceasta va deveni şi mai interesant circuit de munte din lume, căci dela star tse poate vedea şi urmări întreaga cursă.

Tot aicea se vor construi tribunele şi boxele.

Mai revăd încă odată întregul circuit precum şi planurile de viitor şi mărturisesc sincer, sunt încântat şi toţi ceilalţi concurenţi vor fi şi ei tot aşa de încântaţi. Eu voi concura în tot cazul şi chiar de ar trebui să concurez contra mea desigur.

Şi seara când milioanele de lumini ale Clujului de sub acest deal strălucesc ca nişte stele, mergem la maşina noastră pe toate care se găseşte la kilometrul 156, în mijlocul porţiunei pe care se va disputa cursa — aicea ne face focul de tabără şi vin păstorii în pantalonii lor din flanelă albă strânşi pe picioare iar noi servim dela Radio muzica de dans transmisă dela Savoi din Londra — pe urmă lăsăm transparentele jos şi atârnăm la uşă eticheta cu «Inchis» sau «Linişite vă rogăm». Şi cu toate că îndepărtează.

Ten al meu mai latră odată încet şi pe urmă dormim — printre plantaţii de porumb şi oiţele nevinovate — ne deşteptăm abea atunci când prima motocicletă urcă zgomotos coasta pentru...

Se poate că sunt totuşi născut mai mult Ţigan decât alergător de curse — dar atunci nu aşi mai fi pe Feleac şi aceasta ar fi ireparabil...

Urşi şi icre...

Cum se comportă un arbitru pe teren

Reguli mai mult sau mai puţin generale

In ultimul timp jocurile de football, s'au desfăşurat într'o atmosferă vădită de nesportivitate. Cele mai multe întâlniri, în special cele de campionat s'au transformat în ciocniri cari nu au absolut nimic comun cu noţiunea de sport. Deviza: „Scopul scuză mijloacele", şi-a găsit în mod regretabil aplicaţia, în goana după câştigarea a 2 puncte în clasament.

Rolul sportivului nu este acesta. Şi deaceia continuarea acestei situaţii — pe lângă îndepărtarea publicului spectator de pe arenele de sport, va aduce cu sine pierderea noţiunei exacte a jucătorilor despre jocul de football cu urmări asupra integrităţii fizice a lor.

Măsurile drastice luate în ultimul timp contra jucătorilor recalcitranţi pare să fi ameliorat în parte răul existent.

Pedepsele exemplare şi prompte au fost aplicate fără milă.

Primul factor căruia îi revine datoria să ia măsuri pentru preîntâmpinarea situaţiilor de până acum este însă: *arbitrul.*

O normală desfăşurare a jocului reclamă o sănătoasă şi sportivă disciplină a jucătorilor pe teren *şi o strictă aplicare a prevederilor regulamentului de joc din partea arbitrilor.*

Lipsa de disciplină a jucătorilor pe teren se datorează pe deoparte încurajării ce o primesc din partea publicului spectator, *iar pe de altă parte indulgenţei arbitrilor.* In adevăr arbitri pot, cu puţin tact, să tempereze orice acţiune mai violentă şi sunt obligaţi să asigure o bună desfăşurare a jocului, nu numai din punct de vedere technic, dar şi din punct de vedere sportiv.

In consecinţă arbitrii sunt invitaţi să impună jucătorilor în orice împrejurare o disciplină sportivă perfectă. Prin felul corect şi obiectiv de a conduce, ei trebue să preîntâmpine comentariile deciziunilor lor din partea jucătorilor; deasemenea — fără nici un menajament sau consideraţiuni speciale — trebue să ia măsurile impuse de regulament în contra gesturilor de nemulţumire ale jucătorilor, gesturi cari de cele mai multe ori sunt provocatoare de scandaluri din partea publicului spectator. Nici un jucător nu este îndreptăţit ca prin vorbe sau gesturi să-şi arate nemulţumirea faţă de deciziile arbitrului.

Incepând cu viitorul sezon arbitrii vor pune în vedere jucătorilor, înainte de joc, că se va sancţiona cu *cea mai mare severitate orice abatere dela disciplina sportivă.* In felul acesta se va curma o situaţie ce diminuează prestigiul şi autoritatea arbitrilor, nu numai în funcţiunea lor pe teren, ci şi ca oameni.

Dar dacă înţelegem să ne apărăm autoritatea noastră, trebue să înţelegem să asigurăm şi jucătorilor integritatea fizică, cu atât mai mult, cu cât cu sistemul profesionist de azi, un jucător accidentat îşi pierde resursa de existenţă. în acest scop arbitrii sunt rugaţi să dea o deosebită atenţiune jocului periculos şi jocului brutal.

La noi se dă o prea mică importanţă jocului şi nu se face o distincţie între acesta şi jocul brutal. Rar se poate vedea o sancţionare a jocului periculos, cu toate că regulamentul pune la dispoziţia arbitrilor pedepse pentru acest fel de joc. Mai mult decât atât, ultimul paragraf la art. 13 din regulele de joc, pedepseşte şi jocul „care ar putea să devină periculos".

In ceeace priveşte jocul brutal se va aplica cu cea mai mare stricteţe pedepsele prevăzute de regulament, eliminând din joc pe jucătorul recidivist, care a fost odată avertizat.

Legea avantajului să se aplice numai la jocurile cari se desfăşoară în mod normal şi când infracţiunile comise nu sunt prea grave.

Pentru a putea aplica mai bine prevederile regulamentului, în aşa fel, ca să nu se nedreptăţească nici una din grupări, arbitrii vor ţine seamă şi de semnalizările arbitrilor de linie; un arbitru oricât ar fi de bine pus la punct cu antrenamentul nu poate fi întotdeauna în apropierea locului unde este jocul, mai ales dacă acesta este repede. Pentru o bună înţelegere între arbitrul conducător şi cei de tuşe se recomandă ca, înainte de începerea jocului, să se stabilească un sistem de semnalizare şi de supraveghere a terenului în aşa fel, încât în orice moment unul din arbitri să se găsească în situaţia de a putea urmări jocul din apropiere.

2. *Comportarea pe teren a arbitrilor de tuşe.*

Arbitrii de tuşe, ca auxiliari ai arbitrilor conducători, au un rol foarte important la conducerea unui joc de football, prin faptul că ei contribue într'o mare măsură la regulata desfăşurare. Acest rol este de foarte multe ori rău înţeles, fie de către arbitrii de linie, fie de către conducători. Unii dintre arbitri de linie, fac exces de regionalism care atinge de multe ori necinstea. Arbitrii de linie nu trebue să uite că sunt „auxiliari" ai arbitrului conducător şi îl ajută pe acesta la aplicarea regulelor de joc. In consecinţă:

a) dacă arbitrul conducător a observat o greşeală şi totuşi nu a oprit jocul, arbitrul de linie nu trebue să o mai semnaleze;

b) dacă arbitrul de linie semnalează o greşeală şi totuşi arbitrul conducător nu o pedepseşte, arbitrul de linie nu trebue să mai insiste.

Se observă de multe ori la arbitri de tuşă o ezitare, sau mai bine zis o nesiguranţă în semnalizări, ceeace derutează pe arbitrul de centru şi îl sileşte să nu mai ţină cont de nici o semnalizare a arbitrilor de tuşe; această situaţie na face altceva decât să îngreuneze normala desfăşurare a jocului. La alţii, din contră se observă semnalizări excesiv de repetate — de multe ori pentru greşeli cari nu-şi au rostul de a fi sancţionate — cari dau loc la neînţelegeri între arbitrii de pe teren. Deaceia este bine, astfel cum am spus mai sus, ca cei trei arbitri să se înţeleagă înainte de joc asupra sistemului de semnalizare.

O situaţie neplăcută creează şi faptul adeseori observat, că arbitrii de linie angajează discuţii cu publicul spectator, fie ca să-şi justifice punctul lor de vedere că ei au semnalat şi că arbitrul conducător nu vrea să fluere, fie ca să descarce responsabilitatea unei decizii luate asupra arbitrului conducător. Aceasta dă dovadă de lipsa celei mai elementare noţiuni de camaraderie. Pe de altă parte discuţiunile cu publicul sau să spunem, explicaţiile ce se dau spectatorilor, distrează în aşa fel în cât arbitrul de tuşă pierde câteodată o fază de joc care de multe ori este fatală în ce priveşte rezultatul.

Pentru o mai bună conlucrare între arbitrul conducător şi cei de tuşe este bine ca înainte de începerea jocului să se stabilească un sistem, astfel ca oricare dintre cei trei arbitri să se găsească întotdeauna într'o poziţie din care să poată observa cât mai de aproape greşelile ce s'ar comite. Mai ales off-side-urile. Un arbitraj bun se obţine având o înţelegere deplină între cei trei arbitri şi o supraveghere perfectă a întregului teren de joc. In şedinţele de iarnă, comisiunile de arbitri sunt invitate să ţină câte o conferinţă despre modul de conlucrare între arbitrul conducător şi cei de tuşă.

Arbitrajul de tuşă nu poate fi considerat ca degradant. Funcţionarea la tuşă dă posibilitatea arbitrilor, indiferent de grad, să facă o bună experienţă în materie de arbitraj. Numai prin arbitraj continuu, fie la centru, fie la tuşă, se poate menţine o condiţie fizică perfectă şi mai ales o obicinuinţă de a urmări jocul de pe teren, indispensabile unui bun arbitraj. In felul acesta arbitrii mai tineri se fac cunoscuţi şi deci îşi deschid calea spre arbitraj în categorii superioare.

3. *Delegarea arbitrilor de tuşe.*

Nu de mult C. C. A. a dat un comunicat către comisiunile districtuale, prin care cerea ca delegările arbitrilor de tuşe să se facă dintre arbitrii cei mai mari în grad şi cei mai competenţi.

In afară de aceasta, comisiunile sunt invitate să ţină seama la delegări şi de următoarele considerente::

a) Situaţia arbitrilor cari sunt delegaţi la tuşe faţă de grupările respective; să se evite delegarea arbitrilor cari simpatizează cu grupările ce dispută jocul, sau a acelora cari în viaţa lor sportivă au făcut parte din una din aceste grupări.

b) Numai atunci când nu pot fi delegaţi arbitri cei mai înalţi în grad şi cei mai competenţi se va delega dintre arbitrii mai mici în grad; bine înţeles că vor fi aleşi cei mai buni dintre aceştia.

c) Să urmărească activitatea arbitrilor de tuşe, făcându-se observaţiile necesare în cazul unei comportări insuficiente pe teren. Să deschidă la nevoe acţiune disciplinară contra acelora, cari nu înţeleg să dea tot concursul arbitrului conducător, pentru asigurarea unei bune desfăşurări a jocului respectiv.

4. *Uniforma arbitrilor.*

In conformitate cu cele stabilite de art. 64 din Regulamentul arbitrilor, toţi arbitrii sunt obligaţi ca, în timpul activităţii lor pe terenuri să poarte următoarea uniformă:

Ghete negre cu crampoane.

Ciorapi lungi negri.

Cămaşă albă.

Ecusson cu insigna mărită a arbitrilor, care se va aplica pe cămaşă în stânga, cam în dreptul inimii.

Pentru timpul de vară arbitrii vor putea conduce jocurile în costum complect de tennis şi anume:

Pantofi albi.

Pantaloni lungi albi.

La aceste costume arbitrii pot îmbrăca pe deasupra un „blasser" (haină de culoare bleu-marin, la două rânduri, cu două buzunare aplicate în părţi jos şi unul mai mic la stânga sus). In acest caz ecussonul se va aplica pe buzunarul cel mic sus la stânga.

Acestea sunt singurele uniforme în cari arbitrii se pot prezenta pe terenuri atunci când conduc. Dispoziţiunile de mai sus se aplică şi arbitrilor cari vor conduce la tuşă.

In cazurile când din cauza culorilor mai sus stabilite s'ar putea confunda arbitrul cu jucătorii, atunci arbitrii vor întrebuinţa o cămaşă sau tricou de altă culoare.

Ţinuta arbitrilor pe teren trebue să fie întotdeauna demnă şi sportivă.

Orice abatere a arbitrilor dela aceste dispoziţiuni atrage după sine deschiderea unei acţiuni disciplinare şi imediata sancţionare a lor.

CURSA CEA MARE

— Atenţiune... fiţi gata... plecatţi!...

O pocnitură de pistol însoţi ultimul cuvânt, marcând plecarea în cursa de 10.000 m. în matchul internaţional de atletism Nissa—Heidelberg.

Francezul Dunis, recordman şi campion naţional în cursele de fond, era de departe favorit.

Alături de el, alerga, în această cursă, compatriotul său Garatt, în tovărăşia căruia reprezenta culorile Nissei, şi cei doui germani, reprezentanţi ai cetăţii universitare Heidelberg: Kraus şi Stueck.

Dunis forţă alura dela început, ceiace produse un freamăt de emoţie în tribune.

La 500 m. avea un avans de 15 m. asupra lui Garatt, care — la rându-i — se lupta din răsputeri, să se deabraseze de cei doui germani.

Dunis arunca o privire în urmă — ceiace nu făcea niciodată — şi zâmbi.

Era pornit pe fapte mari, azi.

După ce câştigase de dimineaţă cursa de 5000 m. într'un stil impresionant, bătând recordul naţional, acum voia să-l bată şi pe cel de 10.000 m.

Era decis la asta. Nu-l interesa delirul cu care cei 20.000 de spectatori îi vor întâmpina victoria. Nu-l interesau deasemenea, pozele şi ziarele din ţară.

Il interesa numai o fiinţă din tribună. Pentru ea alerga...

Eri echipa germană sosise la Nissa, însoţită de preşedintele districtului Heidelberg, Franz Schmidt care o luase şi pe soţia sa în acest voiaj.

Când fusese prezentat d-nei Schmidt, Dunis rămăsese surprins. Avea impresia că o cunoaşte pe soţia oficialului german şi nu ştia de unde...

Abia azi, îşi adusese aminte...

Cu câţiva ani în urmă, urma cursurile Universităţii din Heidelberg. Şedea în gazdă la o doamnă bătrână, cu suflet foarte bun, care îl îngrijea ca pe copilul ei. Şi d-na Tanasch — aşa se numea gazda — avea o fată, Ludviga, o codană de 15 ani, cu ochii albaştri şi părul blond. Dunis şi Ludviga erau buni camarazi.

Cu câtă plăcere, fata asta făcea regulă în camera lui de student, câtă grijă avea să-i schimbe regulat apa din glastra cu flori şi câtă bucurie pe ea, când el câştigase campionatul de fond, la concursurile atletice interuniversitare.

Cât de trist a fost el apoi, când rechemat de părinţi, trebuise să se reîntoarcă în ţară, pentru a-şi continua studiile la Paris.

La despărţire, Ludviga îi dăruise un volum de versuri şi un buchetel de garoafe roşii.

Le păstrează şi acum... ca amintire...

Dar nu, nu poate să fie ea. D-na Schmidt are ochi albaştri, e drept, dar vorbeşte mai gros, nu ştiu cum. Şi apoi e atât de... fardată... Ludviga nu se farda niciodată...

Dunis privi tabela de afişaj. Parcursese 4000 m. Speaker-ul anunţă timpul făcut. Era relativ bun, dar Dunis se ştia capabil de mai mult... şi forţă.

Işi închipuia că se află ca şi atunci, pe pista stadionului din Heidelberg. Ludviga se află în tribună ca şi atunci, iar d-na Tanasch pregăteşte acasă o masă de zile mari, pentru a sărbători victoria în trei...

La 6000 m. în uralele mulţimii Dunis ajunse din urmă pe Kraus, pe care în întrecuse cu o tură.

La 7000 m. ajunse pe Garatt — care se duela încontinuu cu Stueck — şi se asocie grupului. Duelul era magnific.

Dunis trecu mai departe şi la 800 m. — în strigătele mulţimii delirante ale asistenţei, ce părea electrizată, — trecut din nou, zâmbitor, pe lângă Kraus.

Dunis alerga cea mai formidabilă cură a carierei sale. Niciodată n'a putut să înţeleagă cum a putut să alerge atunci. Şi nici n'a mai putut să alerge vreodată aşa.

La 100 m. de start, Dunis îi ajunse din nou pe Garatt şi Stueck cari, epuizaţi, îl lăsară să le ia înainte.

In momentul când firul alb al startului, fu rupt de pieptul francezului, tribunele explodară în urale...

Recordul naţional era bătut cu Rmai mult de 60 secunde.

Pecordul european era egalat.

Nissa învinsese Heidelberg cu 114—62.

A doua zi, dimineaţa.

Peronul gării de Est.

Echipa germană îşi ia rămas bun dela gazde, mulţumindu-le pentru ospitalitate.

Profitând de faptul că domnul Franz Schmidt, face declaraţii în mijlocul unui grup de reporteri, Dunis se apropie de doamna Schmidt.

— Iertaţi-mi indiscreţia, d-nă, dar înainte de căsătorie nu v'aţi numit Tanasch... Ludviga Tanasch?

— Nu, d-le Dunis, dar dece întrebi?

— Pentrucă, cu ani în urmă am cunoscut în oraşul d-vs., o fată cu acest nume. Şi vă seamănă foarte mult...

— Da, sunt încântată că îţi amintesc pe cineva. Dar, ia spune d-le Dunis, fata aceia nu ţi-a dăruit la plecare un volum de versuri şi un buchetel de garoafe roşii?

— Ba da, de unde ştiţi?

— Nu ştiu, bănuesc. Astfel de daruri fac fetele îndrăgostite.

— Bine, dar Ludviga nu era îndrăgostită. Imi era o prietenă, o camaradă, atât. Nu m'a iubit, însă niciodată.

— Eşti sigur?

In acel moment, d. Schmidt se apropie. Dunis rămase cu un răspuns pe buze.

Depuse o sărutare pe mânuşiţa pe care i-o întinsese doamna Schmidt, şi o simţi parcă tremurând. Strânse mâna d-lui Schmidt şi expediţia germană se urcă în vagoane, apărând imediat la ferestre.

Dunis mai privi odată spre o singură fereastră şi trenul se puse în mişcare în timp ce atleţii francezi salutară cu un puternic „Hip-hip-ura!"...

D-na Schmidt flutură o batistă şi Dunis înţelese că era un salut pentru el...

Un salut de adio...

COSTEL PYKOMAR